

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg vil gerne give udtryk for min tilfredshed med, at der er et flertal i udvalget, der afviser det forslag, der er stillet af Fremskridtspartiet om at fritage sømænd for beskatning.

Sømænd ønsker ikke at være nassedyr i samfundet. Vi ønsker at betale skat til det samfund, som vi er en del af, og vi ønsker at nyde goder i det samfund, som vi nu engang tilhører. Det vil sige, at vi vil have adgang til hospitaler og andet uden at skulle betragtes som friggængere.

Det, der imidlertid får mig til at tage ordet, er mere hr. Glistrups bemærkninger om, at det er en ejendommelig arbejdsform, der er i dette Folketing, for i det øjeblik et forslag er fremsat af Fremskridtspartiet, registrerer Fremskridtspartiet omgående, at samtlige partier ikke kan støtte forslaget, selv om de i virkeligheden bårler med de samme tanker.

Jeg har sagt det tidligere og vil gerne gentage det: Det, vi oplever i dette Folketing, som jo skulle være udtryk for folkestyre, det er, at de gamle partier mener, at de har patentet på at lede dette land, og det patent har de ikke. Det er folket, der afgør, hvem der skal sidde i dette Folketing, og det er de repræsentanter, der er valgt, der i fællesskab skal sikre, at der gennemføres en lovgivning til gavn for folket. Men sådan er det ikke i dag. Der er en parlamentarisk racisme i dette Folketing, hvor de gamle partier udelukker nye repræsentanter, fordi de mener, de har monopol.

Jeg vil gerne være med til at række Fremskridtspartiets hånden, hvis vi i fællesskab kan gå ud til befolkningen og afsløre det hykleri, der foregår i talen om et folkestyre. Vi har ikke et folkestyre. Vi har et monopolstyre.

Formanden:

Vi har til behandling et forslag til lov om ophævelse af lov om sømandsskat. Jeg må måske gøre den bemærkning, at det næppe ligefrem fremmer muligheden for det samarbejdende folkestyre at tale om apartheidbehandling og om racisme.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg synes, det er interessant at høre, at hr. Preben Møller Hansen hver gang går op og ta-

ler på samtlige sømænds vegne. Men når jeg har haft forhandlinger med søfolksorganisationerne, har de aldrig været enige i hr. Preben Møller Hansens meninger om søfolks levevilkår. Og da hr. Preben Møller Hansens fagforening er en af de mindste, synes jeg nok, det er temmelig voldsomt at høre, at han taler på alle sømænds vegne. Det har han intet mandat til.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

For en ordens skyld vil jeg blot understrege, at når regeringen afviser L 141, er det naturligvis ikke, fordi forslaget er fremsat af Fremskridtspartiet, men fordi forslaget går i en helt anden retning end det, som er sigtet med regeringens fire lovforslag, som blev fremsat den 23. marts, som hr. Glistrup også var inde på det.

L 141 går ud på en total ophævelse af sømandsskatten. De fire forslag, som regeringen har fremsat, går ganske vist ud på at ophæve den gældende sømandsbeskatning, men til gengæld indføres med modifikationer en almindelig landbeskatning, om jeg så må sige, af søfolk, der dog tildeles et særligt sømandsfradrag, og for de søfolk, der er beskæftiget om bord på skibe registreret i Dansk Internationalt Skibsregister, vil der kunne blive tale om skattefrihed.

Det er indholdet i regeringens forslag, som altså går i en anden retning end L 141. Og det er baggrunden for, at regeringen tager afstand fra L 141.

Glistrup (FP):

Det havde været praktisk, om skatteministeren, før han gik på Folketingets talerstol, havde læst de forslag, som Fremskridtspartiet nu maser af gange har stillet om sømandsskattens ophævelse. Så havde han nemlig ikke behøvet at grave disse grøfter ved at hævde, at han og Fremskridtspartiet vil i hver sin retning.

Det, der har været hovedbetragtningen for Fremskridtspartiet lige fra første færd og også er det med L 141, er at forbedre det danske søfartserhvervs internationale konkurrenceevne, og det er simpelt hen enormt nødvendigt i den betalingsbalancesituation, Danmark befinder sig i, og i den beskæftigelsessituation, Danmark befinder sig i. Og det er således, at enhver skat og selvfølgelig specielt en indkomstskat bliver lagt over på den pågældende arbejdsplads' omkostninger og dermed gør den mindre konkurrencedygtig, og når det er særlig ulykkeligt og